

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 1T/45/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3521010287
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Pavlovič
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2021:3521010287.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, samosudcom JUDr. Ivanom Pavlovičom, v trestnej veci obžalovaného Y.Á. V.Ň., B.. XX.X.XXXXX P. O., O. X. B. T. B. P., D.. Y.. W. XXX/XX, O..Č.. P. P. P. P. Ú. N., trestne stíhaného na slobode pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona na hlavnom pojednávaní konanom v Novom Meste nad Váhom dňa 23. novembra 2021 t a k t o

rozhodol:

Obžalovaný: Y. V. C. G. Ň. Á. W., B.. XX.X.XXXXX P. O.,
O. X. B. T. B. P., D.. Y.. W. XXX/XX, O..Č.. P. P. P. P. Ú. N.,

je vinný, že

od presne nezisteného dňa mesiaca december 2018 do 26.03.2021, s výnimkou dňa 25.07.2020, v B. T. B. P. B. D.. Y.. W. Č.. XXX/XX v mieste spoločného bydliska byte č. X ako manžel poškodenej W. V., tejto spôsobil psychické a fyzické utrpenie, tým že ju obviňoval z nevery, kontroloval jej mobilný telefón, pričom aj pred ich spoločnými deťmi ju slovne napádal, vulgárne jej nadával, vyhrážal sa jej zabitím, pričom ju fyzicky napádal tak, že ju udieral päťami do tváre, kopal a udieral do ostatných častí tela, pokúšal sa ju zhodiť z balkóna, čím jej spôsobil rôzne zranenia ako hematómy a pomliaždeniny tváre a tela, pričom jeho konanie od začiatku roku 2021 eskalovalo do fyzických útokov počas každého víkendu, po tom ako dňa 02.03.2021 v čase o 14:00 hod. bol hliadkou Obvodného oddelenia PZ Nové Mesto nad Váhom vykázaný zo spoločného obydlija na dobu 10 dní, ju obťažoval viacnásobným opakujúcim telefónnym a sms kontaktovaním a sledovaným monitorovaným pohybom, pričom ako ju uvidel na balkóne bytu jej vulgárne nadával,

t e d a

- blízkej osobe spôsobil fyzické a psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyhrázaním, vyvolávaním strachu alebo stresu a iným správaním, ktoré ohrozuje jej fyzické a psychické zdravie a spáchal uvedený čin závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

č í m s p á c h a l

- zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e

Podľa § 208 ods. 3 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 3 /tri/ roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene o d k l a d á .

Podľa § 51 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súd obžalovanému u r č u j e skúšobnú dobu vo výmere 3 / tri/ roky s probačným dohľadom nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona a § 51 ods. 3 písm. f) Trestného zákona sa obžalovanému u k l a d á povinnosť spočívajúca v zákaze kontaktu s L. W. V., B.. XX.XX.XXXX P. L., X. B. T. B. P., W. XXX/ X, v akejkoľvek forme vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami s výnimkou nevyhnutného úradného styku.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona a § 51 ods. 4 písm. a) Trestného zákona sa obžalovanému u k l a d á povinnosť spočívajúca v príkaze nepriblížiť sa k poškodenej W. V., B.. XX.XX.XXXX P. L.Š., X. B. T. B. P., W. XXX/X, na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov a nezdržiavať sa v blízkosti jej obydľia alebo miestach, kde sa poškodená obvykle zdržuje alebo navštevuje, s výnimkou nevyhnutného úradného styku.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. h) Trestného zákona súd obžalovanému ukladá povinnosť v skúšobnej dobe sa podrobiť v súčinnosti s probačným a mediáčnym úradníkom alebo iným odborníkom, programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c) Trestného zákona sa obžalovanému u k l a d á ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Proti obžalovanému sa vedie trestné konanie pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona na podklade obžaloby Okresnej prokuratúry Nové Meste nad Váhom.

Súd nariadil v predmetnej veci hlavné pojednávanie, na ktoré predvolal a vypočul obžalovaného, poškodenú W. V., U. T. L., X. J., Z. L.. T. S., L.. z odboru klinická psychológia, klinická psychológa dospelých, so súhlasom obžalovaného a prokurátora prečítal znalecký posudok T.. T. C. znalkyne z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, znalecký posudok znalkyne L.. T. W. z odboru klinická psychológia, klinická psychológa dospelých a klinická psychológia detí na mal. L..V.. a vykonal ostatné dôkazy vzťahujúce sa na predmetnú trestnú vec a osobu obžalovaného.

Obžalovaný Y. V. po zákonom poučení o právach obžalovaného na hlavnom pojednávaní využil svoje zákonné právo vypovedať a po poučení podľa § 257 Trestného poriadku vyhlásil, že je nevinný. Následne vo svojej výpovedi poprel spáchanie žalovaného skutku. Tvrdenia poškodenej označil za výmysel. Z jeho výpovede vyplynulo, že poškodenou sú manželka a majú spolu dvoch synov - dvojčičky. Poškodenú - manželku W. a ani syna L. netýral, nevyhrážal sa im a nič z toho, čo sa mu kladie za vinu nie je pravda a ani to nespáchal. Uviedol, že po tom ako odišiel do zahraničia sa ich manželstvo zhoršilo, lebo manželku upodozrieval z nevery. Potvrdilo sa to po tom, čo bol vzatý do väzby, keďže žije už asi s druhým mužom. K obvineniu na L., že ho mal vulgárne urážať, uviedol, že to nie je pravda. Poškodenej neublížil, nenapadol ju, nebil ju, nenadával jej. Syna neponižoval ani mu nenadával. K incidentu na balkóne uviedol, že sa stal minulý rok, keď k nim domov prišiel T. L. na balkón, poškodená bola pod vplyvom alkoholu, zdvihla na neho ruku, on jej dal facku a ona odišla za deťmi do izby. Čo však tvrdí svedok L., že ju mal pri tomto incidente vyhodiť z balkóna, nie je pravda.

Z výpovede poškodenej W. V.W. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že s obžalovaným s manželka a majú dvoch maloletých synov - dvojčičky. V čase skutku kladeného obžalovanému za vinu bývali v spoločnej domácnosti v byte v B. T. B. P. B. D.. Y.. W. Č.. XXX/XX. Jediným vlastníkom bytu bola poškodená. Z jej výpovede vyplynulo, že fyzické násilie malo začať, keď mali synovia asi 1,5 roka, obžalovaný ju udrel do hlavy, sotil, oplul. Bývali v byte jej otca. Po smrti jej otca v decembri 2018 sa jeho správanie voči nej zhoršilo. Bolo z jeho strany viac násillia. Dňa 23.12.2018 bola na polícii v B. T. B. P., lebo ju manžel fyzicky napadol, videla ju s rozbitými ústami suseda J. T.. V máji 2019 išiel obžalovaný

robiť do zahraničia, potom začalo úplné peklo. Išiel do V., tam bol mesiac, prišiel na pár dní domov, potom išiel zase do B. a zase prišiel na pár dní. Dňa 02.12.2019 prišiel domov z B., späť išiel až v januári 2020. Vrátil sa vo februári 2020. Od júla 2020 bol vo P. robil tam 2 týždne, potom bol zase doma. Od augusta 2018 išiel robiť na dopravu. Doma bol cez víkendy. Keď chodil robiť do zahraničia mal takú požiadavku, že sa musí každý večer nahlásiť na WhatsApp. V roku 2020 ju chcel prehodiť z balkóna, pretože si dovoľila povedať, že je chudák, ktorý bije ženy, päšťou ju udrel do hlavy a následne už visela z balkóna. Keby tam nebol sused T. L., tak skončí na zemi. Následne ju už začal viacej biť v posledných mesiacoch asi od februára - januára. Preto dala návrh na neodkladné opatrenie a odišla z bytu. Vtedy ju zbil tak, že ju napadol päšťami do vrchnej časti hlavy. Kopol ju do nôh a chrbta. Pred Silvestrom 2020 ju kopal do pravého stehna, chcel ju trafiť medzi nohy, pričom sa jej povedal, že je kurva, ktorá si už v života viac nezašuká. Následne išla na ošetrení u T. I., ale až potom ako odišiel z domu do práce. Potom už býval manžel stále doma, to už stále dostávala, v polovici februára ju zbil 26.02.2020 alebo 27.02.2020. Napadol syna L. vo vami a ju zbil päšťami. Predtým ako napadol L. Y.u sotil do písacieho stolíka a potom do detskej kuchynky. Dlhodobu jej rozprával, že ju zničí, zabije, pripraví ju byt, zoberie jej deti. Aj keď mu povedala, že od neho odíde, tak jej povedal, že ju zničí a pripraví o všetko. Fyzickým útokom dochádzalo od januára 2021 každý víkend, raz za víkend. Do januára 2021 to bolo tak za mesiac 1-krát. V poslednej dobe sa jej často vyhráždal, že ju zabije, zničí pripraví o byt a deti. Po vykázaní z obydlija jej každý deň asi 20-krát volal alebo písal. Písal jej, že mu ublížila, rozbila rodinu, pripravila o deti, o byt a tiež, že nahuckala deti proti nemu a všetci si vymýšľajú a klamú. K obydliu po vykázaní prišiel minimálne 2-krát. Druhýkrát kričal na ňu „piča, kurva špinavá, ja ťa zničím, uvidíš čo sa stane“.

Z výpovede svedka T. L. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že bol susedom manželov V.. Všimol si, že konflikty medzi V. sa zintenzívnili od roku 2018. Najskôr to bolo 1- krát za mesiac, potom 2-krát a potom sa intenzita zvyšovala na pravidelné hádky každý týždeň, keď obžalovaný prišiel z týždňovky. Počul hádky, bucht, nadávky. Bol aj svedkom fyzického útoku na poškodenú, keď sedeli všetci traja na balkóne u V.. Poškodená obžalovanému povedala, že chlap, ktorý bije ženy je chudák. Obžalovaný vzápätí päšťou udrel poškodenú do tváre. Bola to sekunda. Poškodená na to povedala obžalovanému, že je chudák, lebo bije ženy, načo ju chytil pod krkom za šaty a ťahal ju smerom k balkónovému zábradliu, ona bola opretá bokom o zábradlie, bola mierne vyklonená, obžalovaný ju stále držal. Vtedy svedok zasiahol a odtrhol ich od seba. Následne v ten istý večer sa v noci zobudil na krik a hukot, ktorý išiel z bytu V.. Otvoril dvere na byte a poškodená mu doslova padla do náruče, lebo zrovna mu vtedy išla búchať na dvere. Obžalovaný išiel po nej z dverí von, ale zostal stáť vo dverách svojho bytu. Poškodená mala vtedy opuchnutú pravú stranu tváre a v pravom kútiku úst mala krv. Inak už nebol očitým svedkom fyzického napadnutia, ale počul ich. Asi o týždeň na to mu poškodená búchala na dvere asi o 22:00 h, že ju sotil do skrine, bojí sa ho a či môže znova ostať u neho. Minulý rok cez leto si všimol, že mala poškodená modrinu na ruke, na nohe, mávala ich častejšie. Pred incidentom na balkóne videl stáť poškodenú pri dverách susedky J.. Mala krvavé ústa a tiekla jej krv z nosa aj úst.

Z výpovede svedkyne X. J. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že je susedkou V.. Koncom roka 2018 začali hádky u susedov, boli na dennom poriadku. Od poškodenej sa dozvedela, že ju obžalovaný začal biť. Potom ako začal chodiť na týždňovky, tak v priebehu týždňa bol klud a pokoj. Cez víkendy, keď prišiel, začali hádky. Po chvíli bolo počuť rachot a bucht z ich bytu. Na poškodenej videla, že bola dobitá. Videla, že poškodená mala tvár od krvi, roztrhnutú peru a tiekla jej krv z nosa. Od T. L. sa dozvedela, že ako obžalovaný chytil poškodenú za jej plecia a tlačil ju z balkóna von. Poškodená mu mala povedať, že len chudák bije ženu, po čom dostala poškodená od neho facku až ju hodilo o dvere balkóna. Obžalovaný, keď bol doma, tak vždy po poškodenej kričal alebo ju bil. Často počula nadávky a krik od obžalovaného na poškodenú, hovoril jej, že je štetka a chodí sa kurviť. Obžalovaný od nej požadoval, aby sledovala poškodenú, či má milenca a oznámila mu to, čo svedkyňa odmietla.

Z prečítanej výpovede svedkyne J. T. vyplynulo, že asi 3-4 roky dozadu si všimla, že poškodená chodí celá modrinová, mala ich väčšinou v oblasti tváre a krku. Keď sa jej spýtala od čoho to má, povedala jej, že buď spadla alebo sa udrela. Avšak nevidela, že by ju Y. V. udrel. W. sa jej postťažovala, keď jej zomrel otec, vtedy už vedeli, že tie modriny neboli z pádov, ale od Y.. Nespomína si, že by ju videla krvavú, iba s modrinami.

Zo záverov znaleckého posudku č. 33/2021 a jeho doplnenia z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, znalkyne T. T.Á. C. vypracovaného na obžalovaného vyplýva, že obžalovaný v čase spáchania skutkov, pre ktoré je trestne stíhaný, trpel Zmiešanou poruchou osobnosti /impulzívnu,

narcistickou/. V čase spáchania skutkov mohol rozpoznať spoločenskú nebezpečnosť svojho konania a mohol svoje konanie ovládať. Jeho rozpoznávací a ovládacia schopnosť v čase páchania trestnej činnosti nebola narušená. Porucha, ktorou trpí, môže byť v období zhoršenia spojená s agresivitou, čo vedie k agresívnemu konaniu. Obžalovaný trpí zmiešanou poruchou osobnosti a jeho pobyt na slobode nie je nebezpečný, ak bude dodržiavať pravidlá liečenia. Znalčka navrhuje, aby mu bolo uložené ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou. Zmiešaná porucha osobnosti je trvalá, liečením je možné zmierniť jej prejavy tak, aby nedochádzalo k agresívnemu konaniu. Ďalej zo znaleckého posudku vyplýva, že obžalovaný pre všetky životné udalosti má vlastné vysvetlenie - vždy boli zapríčinené vonkajšími okolnosťami, respektíve konaním iných osôb, v mnohých situáciách sa cíti nedocenený, zdôrazňuje mimoriadne kvality svojej osoby - obetavosť, zásadovosť, konanie v prospech iných na vlastný úkor. Obžalovaný sám pripúšťa, že je žiarlivý a vyhľadal psychologickú pomoc, terapiu však prerušil po tom, čo sa uistil, že jeho žiarlivosť je odôvodnená. I keby sa však potvrdilo, že jeho podozrenia sa potvrdili, jeho reakcie sú extrémne.

Z výpovede znalca L.. T. S., L., č. EDZ - 14/2021 z odboru psychológia, klinická psychológia dospelých, na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že zotráva na písomne podanom znaleckom posudku. U poškodenej znalec konštatoval, že poškodená disponuje priemerným komplexným intelektovým výkonom. Všeobecnú vierohodnosť vzhľadom k veku intelektovým schopnostiam štruktúre a integrite osobnosti možno považovať za primeranú. Špecifická vierohodnosť, teda mieru súladu výpovede so skutočnosťou je u poškodenej zachovaná. Proces vnímania je zachovaný, vnímanie neporušené. Celkový mnestický výkon poškodenej je primeraný vzhľadom k fyzickému veku a priemernému intelektuálnemu výkonu. Sú v ňom síce prítomné opakovania, ktoré sú však spôsobené zníženou koncentráciou pozornosti. Uvedené skutočnosti však nie sú forenzne významné. Schopnosť vnímať, zapamätať si a následne reprodukovať udalosti, ktorých sa poškodená zúčastnila sú zachované. Podľa výsledkov psychologického vyšetrenia u poškodenej sa neprejavili známky syndrómu týranej ženy. Poškodená bola opakovane fyzicky napadnutá obvineným, pričom reagovala tak, akoby reagovala väčšina ľudí, ktorí by boli nečakane napadnutí. Vzájomné role pri fyzickej agresii obvineného na poškodenú neboli vyrovnané. Obžalovaný bol vo fyzickej (obžalovaný 80 kg, poškodená 40 kg) a psychickej presile. Poškodená subjektívne vyvíjala snahu brániť sa, ale postupne od toho upustila a volila útekové stratégie k susedom, nakoľko sa odôvodnene obávala o svoj život. Na základe klinicko-psychodiagnostického vyšetrenia nie je aktuálne možné preukázať, že by boli vo výsledkoch vyšetrenia, či interview prítomné znaky psychického utrpenia u poškodenej. Nie sú prítomné znaky dlhodobého poškodenia psychiky poškodenej. Vplyv neadekvátneho správania a konania obžalovaného malo objektívne negatívny vplyv na zhoršenie psychického stavu u poškodenej, čo sa odrazilo v prežívaní hanby, bezmocnosti, pesimizmu, smútku, straty radosti a energie. Malo vplyv na myslenie poškodenej v zmysle nerozhodnosti, nedôverčivosti, zvýšenej sebakritickosti a ľútosť nad prežitým, resp. skorším vlastným konaním, čím by sa poškodená zabránila stupňovaniu sa neadekvátneho správania sa k svojej osobe. Poškodená subjektívne pociťovala vplyvy neadekvátneho správania a konania obžalovaného nielen pod vplyvom alkoholu po psychickej stránke a fyzickej stránke ako zaťažujúce, neprijemné, ohrozujúce a dehonestujúce.

Znalčka L.. T. W. z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých a klinická psychológia detí vypracovala znalecký posudok č. 14/2021 na mal. L..V.. B.. XX.XX.XXXX, u ktorého konštatovala oslabenú psychologickú všeobecnú vierohodnosť, pretože menovaný je disharmonicky sa vyvíjajúca osobnosť, nedisponuje intaktnými kognitívnymi kompetenciami - subnormný intelekt, podpriemerné mnestické funkcie, dg. Porucha aktivity a pozornosti. Môže mať tendenciu vypíňať medzery v pamäti vplyvom nadmernej predstavivosti konfabuláciami a fantazijnými obsahmi. Špecifická vierohodnosť výpovede je z hľadiska špecifickej vierohodnosti významne oslabená. Maloletý z hľadiska forenzno-psychologického vykazuje také narušenia psychických funkcií, ktoré majú zásadný vplyv na schopnosť správne vnímať, zapamätať si a následne reprodukovať udalosti, ktoré prežil a ktorých sa priamo zúčastnil. Patrik nie je spôsobilý byť v úlohe svedka.

Z uznesenia Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 05.03.2021, sp. zn. 4C/10/2021, vyplynulo, že obžalovanému bolo neodkladným opatrením zakázané vstupovať do bytu č. X na druhom poschodí vo vchode č. dv. XX, bytového domu na W. D. v B. T. B. P., súp. č. XXX, približovať sa k poškodenej na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov s výnimkou úradného styku. Uznesenie súd vydal z dôvodu, že spolužitie obžalovaného a poškodenej je dlhodobo konfliktné a opakovane poznačené násilím voči poškodenej a preto súd dospel k záveru, že je nevyhnutné jej poskytnúť

ochranu prostredníctvom neodkladného opatrenia v podobe dočasného zákazu vstupu obžalovaného do spoločného obydlija a uložením zákazu priblíženia sa k poškodenej. Súd vyslovil, že poškodená, ako každý občan, má právo viesť pokojný a dôstojný život a nemožno od nej spravodlivo očakávať znášanie nevhodného až nebezpečného správania sa obžalovaného voči nej, poľažmo, ak sa v spoločnej domácnosti nachádzajú aj maloleté deti. Uznesenie nadobudlo vykonateľnosť dňa 05.03.2021 o 17.00 hod. vo výroku o zákaze vstupovať do obydlija.

Podľa lekárskej správy T.. W. I. zo dňa 05.01.2021 subjektívne poškodená uviedla, že ju obžalovaný opakovane bije, aktuálne po tele modriny, bolesť oblasti ľavých rebier. Objektívne v oblasti rebier vľavo hematóm veľkosti 5x5 cm a hematóm v oblasti nad symfýzou a jeho zatečenie na celé pravé stehno. Záver lekára je: hematómy po úderoch.

Podľa blokov na pokutu 10 € (č. Y. XXXXXXXX, Y. XXXXXXXX, Y. XXXXXXXX) zo dňa 25.07.2020 bol obžalovanému uložená pokuta za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. v B. T. B. P., W. XXX/XX vo výške 30,- Eur.

Podľa Rozkazu o uložení sankcie za priestupok Okresného úradu Nové Mesto nad Váhom č. C.-B.-C.-XXXX/XXX/XXXXXX zo dňa 10.03.2021 bol obžalovaný uznaný za vinného z priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch za priestupok zo dňa 13.02.2021, ktoré sa dopustil o 16.00 hod. v B. T. B. P.V. B. D.. Y.. W. Č.. XX fyzicky napadol pri kúpaní syna tak, že ho uderil do sedacej časti tela.

Podľa odpisu z registra trestov bol obžalovaný doposiaľ nebol súdne trestaný.

Podľa výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky Slovenskej bol 3 krát prejednaný za priestupky. Dňa 27.02.2021 o 16.10 hod. bol príslušníkmi OO PZ Nové Mesto nad Váhom bol za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. za vulgárne nadávky, hrubé správanie voči manželke napomenutý. Dňa 31.12.2020 o 22.45 hod. bol príslušníkmi OO PZ Nové Mesto nad Váhom bol za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. za hrubé správanie, nadávky voči manželke napomenutý. Dňa 25.07.2022 o 23.30 hod. bola príslušníkmi OO PZ Nové Mesto nad Váhom uložená obžalovanému pokuta vo výške 30,- Eur za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. za to, že dal svojej manželke facku dlaňou na tvár, čím jej ale nespôsobil zranenie.

Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 5P/14/2021 vyplynulo, že rozsudkom sp. zn.: 5P/14/2021 - 46 zo dňa 25.10.2021 bolo manželstvo obžalovaného /navrhovateľ/ a poškodenej /odporca/ rozvedené. Súčasne bola schválená súdom rodičovská dohoda, podľa ktorej maloletý T.. V., B.. XX.XX.XXXX, a maloletý L..V., B.. XX.XX.XXXX, sa zverujú do osobnej starostlivosti matky. Matka je oprávnená a povinná mal. deti zastupovať a spravovať ich majetok. Otec sa zaväzuje prispievať mesačne na výživu mal. T..V. sumou 50,- Eur a mal. L..V. sumou 50,- Eur vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, počnúc právoplatnosťou rozsudku o rozvoze manželstva. Otec je oprávnený udržiavať s maloletými synmi telefonický kontakt každú stredu, piatok a nedeľu v čase od 19.00 hod. do 19.15 hod., matka sa zaväzuje, že mu umožní v uvedenom čase telefonický kontakt s deťmi z jej mobilného telefónu. Matka sa zaväzuje jedenkrát do mesiaca najneskôr k poslednému dňu v mesiaci otca informovať o zdravotnom stave mal. detí, školských povinnostiach a zásadných zmenách v osobnom živote detí.

Na hlavnom pojednávaní boli vykonané ďalšie dôkazy ako to vyplýva z jednotlivých zápisníc z hlavného pojednávania.

Z dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že obžalovaný a poškodená v čase spáchania skutku kladeného obžalovanému obžalobou za vinu žili v spoločnej domácnosti ako manželia v byte č. X na druhom poschodí vo vchode č. dv. XX, bytového domu na W. D. P. B. T. B. P., súp. č. XXX. Vlastníkom uvedeného bytu bola poškodená. Obžalovaný k nemu nemal žiadne vlastnícke právo. Z ich manželstva pochádzajú dvaja synovia - dvojčičky maloletí L..V.. H. T..V.. Medzi obžalovaným a poškodenou dlhodobo vznikali konflikty z dôvodu žiarlivosti obžalovaného, ktorú obžalovaný aj priznáva a potvrdzuje ju svojou výpoveďou poškodená ako aj svedkyňa X. J.. Svedkyňa uviedla, že obžalovaný požadoval od nej sledovanie poškodenej, či niekoho má, čo však svedkyňa odmietla.

Obžalovaný poprel spáchanie skutku a označil výpoveď poškodenej za vymyslenú. Poprel, že by sa dopustil fyzických útokov, vyhrážok, prenasledovania poškodenej. Obranu obžalovaného považuje súd za nepresvedčivú, motivovanú snahou vyhnúť sa následkom trestnoprávnej zodpovednosti. Obrana obžalovaného bola vyvrátená predovšetkým usvedčujúcou výpoveďou samotnej poškodenej. Z jej výpovede vyplynulo, že obžalovaný kontroloval jej mobilný telefón, pričom aj pred ich deťmi ju slovne napádal, vulgárne jej nadával, vyhrážal sa jej zabitím, pričom ju fyzicky napádal údermi pästí do tváre, kopal a udieral do ostatných častí tela, pokúšal sa ju zhodiť z balkóna, čím jej spôsobil rôzne zranenia ako hematómy a pomliaždeniny tváre a tela, pričom jeho konanie od začiatku roku 2021 vyústilo do fyzických útokov počas každého víkendu. Poškodená v podstate počas celého konania zotrvala na svojich vyjadreniach a súd v nich nezistil zásadné rozpory. Podporne je vina obžalovaného preukázaná výpoveďou priamych svedkov T. L., X. J. H. J. T.. Výpovede svedkov potvrdzujú nielen zranenia, ktoré spôsobil obžalovaný poškodenej fyzickými útokmi, ale aj narušenie manželského spolunažívania obžalovaného a poškodenej. Vinu obžalovaného preukazujú tiež listinné dôkazy ako výpis z ústrednej evidencie priestupkov, lekárska správa T. W. I., uznesenie tunajšieho súdu o neodkladnom opatrení, fotokópie z elektronickej komunikácie obžalovaného a poškodenej. Z registra priestupkov, či centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov, ako aj Rozkazu o uložení sankcie za priestupok Okresného úradu Nové Mesto nad Váhom č. C.-B.-C.-XXXX/XXX/XXXXXX vyplýva, že obžalovaný v rozhodnom období, počas ktorého sa mal dopustiť žalovanej trestnej činnosti, bol opakovane postihnutý za priestupky proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch voči poškodenej ako aj voči synovi. Svedčia o povahe a osobnosti obžalovaného, ktorý reaguje neprimeraným spôsobom na bežné životné situácie. Jeho konanie vo všetkých priestupkových prípadoch ako aj v situáciách popisovaných svedkami javí známky agresivity. Neodkladné opatrenie súdu zo dňa 05.03.2021 bolo vydané z dôvodu, že spolužitie obžalovaného a poškodenej je dlhodobou konfliktné a opakovane poznačené násilím voči poškodenej a preto súd dospel k záveru, že je nevyhnutné jej poskytnúť ochranu prostredníctvom neodkladného opatrenia v podobe dočasného zákazu vstupu obžalovaného do spoločného obydla a uložením zákazu priblíženia sa k poškodenej. Násilie, ktorého sa mal obžalovaný dopustiť na poškodenej objektívne hodnotí lekárska správa T. W. I. zo dňa 05.01.2021, v ktorej popisuje hematómy spôsobené údermi. V predmetnej veci boli do konania pribratí znalci, a to T. T. C. za účelom skúmania duševného stavu obžalovaného, L. T. S., PhD. za účelom psychologického posúdenia osobnosti poškodenej. Podľa záverov psychiatrického znaleckého posudku T. T. G. C. v čase stíhanej trestnej činnosti obžalovaný trpel zmiešanou poruchou osobnosti - impulzívnou, narcistickou, a jeho ovládacie a rozpoznávacie schopnosti neboli narušené, boli zachované. Podľa záverov psychologického znaleckého posudku T. T. S., L., a jeho výpovede na hlavnom pojednávaní všeobecná vierohodnosť poškodenej je primeraná a špecifická vierohodnosť, teda miera súladu jej výpovede so skutočnosťou je u poškodenej zachovaná, proces vnímania je zachovaný a vnímanie neporušené. Negatívne správanie a konanie obžalovaného malo objektívne negatívny vplyv na zhoršenie psychického stavu poškodenej, čo sa odrazilo v prežívaní hanby, bezmocnosti, pesimizmu, smútku, straty radosti, energie, malo vplyv na myslenie poškodenej v zmysle nerozhodnosti, nedôverčivosti, zvýšenej sebakritickosti a ľútosti nad prežitým, resp. skorším vlastným konaním, pričom poškodená subjektívne pociťovala vplyvy tohto neadekvátneho správania a konania po psychickej stránke a fyzickej stránke ako zaťažujúce, nepríjemné, ohrozujúce a dehonestujúce. Z výpovede poškodenej ako aj znaleckého skúmania psychológom a psychiatrom nevyplývajú žiadne iné skutočnosti, iné okolnosti alebo iné osoby, ktoré by sa podieľali na jej zhoršenom psychickom stave, ako tie, ktoré uvádzala vo výpovedi. Vykonané dôkazy nevykresľujú obžalovaného ako osobu, ktorá by sa nemohla dopustiť stíhaného trestného činu, ktorý obžalovaný popiera. Podľa psychiatrického znaleckého posudku obžalovaný pre všetky životné udalosti má vlastné vysvetlenie - vždy boli zapríčinené vonkajšími okolnosťami, respektíve konaním iných osôb. Uvedené zistenie znalca korešponduje s jednotlivými vyjadreniami obžalovaného k vykonaným dôkazom na hlavnom pojednávaní. Je potrebné uviesť, že obžalovaný v rámci práva na obhajobu môže uvádzať akékoľvek okolnosti, vysvetlenia a vyjadrenia, teda v rovnakej miere môže klamať alebo hovoriť pravdu. Naopak svedkovia, ktorí vo veci vypovedali, sú povinní vypovedať pravdu, nič nezamĺčať a to pod hrozbou trestného stíhania v prípade krivej výpovede. Súd nezistil dôvod, prečo by svedkovia vypovedali nepravdu o skutočnostiach, ktoré vnímali vlastnými zmyslami, a privodili si tak trestné stíhanie pre trestný čin krivej výpovede. Na základe záverov psychologického znaleckého posudku, výpovedí svedkov T. L., X. J. H. J. T. dospel súd k záveru, že výpoveď poškodenej je vierohodná. Počas celého trestného konania poškodená označovala za pôvodcu svojich útrap výlučne obžalovaného.

Z výpovede znalca L. T. S., L. a jeho výpovede vyplynulo, že na základe klinicko-psychologického vyšetrenia nie je aktuálne možné preukázať, že by boli u poškodenej prítomné znaky psychického utrpenia, neprejavili sa známky psychického utrpenia, príkoria, či ťažkého príkoria. Na strane druhej však podľa znalca neadekvátne správanie a konanie obžalovaného objektívne malo negatívny vplyv na zhoršenie psychického stavu poškodenej a subjektívne pociťovala toto správanie a konanie po psychickej a fyzickej stránke ako zaťažujúce, nepríjemné, ohrozujúce a dehonestujúce. O negatívnom vplyve správania a konania obžalovaného vypovedali aj svedkovia T. L., X. J. H. J. T..

Obžalovaný je plne trestnoprávne zodpovedná osoba z hľadiska veku a príčetnosti, o čom svedčia závery psychiatrického znaleckého posudku T. T. C.. Súčasne neboli zistené okolnosti vylučujúce protiprávnosť činu.

Vykonané dôkazy sa navzájom dopĺňajú, korešpondujú a súd nezistil medzi nimi zásadné rozpory, pričom vytvárajú spolu logicky ucelenú reťaz dôkazov, na základe ktorých súd vyslovil logický záver o vine obžalovaného. Preto obžalovaného uznal súd za vinného zo žalovaného skutku v podobe ako je uvedená vo výrokovvej časti tohto rozsudku. Po právnej stránke kvalifikoval súd konanie obžalovaného ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, pretože blízkej osobe spôsobil fyzické a psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, ponižovaním, pohrdavým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu alebo stresu a iným správaním, ktoré ohrozuje jej fyzické a psychické zdravie a spáchal uvedený čin závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas. Dobu od decembra 2018 do 26.03.2021, kedy bol obžalovaný vzatý do väzby a ktorým dátumom možno vymedziť skončenie páchania trestnej činnosti, je možné považovať vzhľadom na jej dĺžku za dobu po dlhší čas. Počas tohto obdobia, teda po dobu viac ako dva roky, sa obžalovaný dopúšťal protiprávneho konania voči poškodenej hlavne v čase, keď bol doma. Obhajoba s poukazom na závery psychologického znaleckého posudku L. T. S., L. je názoru, že neboli naplnené zákonné znaky žalovaného trestného činu, keďže znalec nezistil, že by aktuálne bolo možné preukázať, že by boli u poškodenej prítomné znaky psychického utrpenia a u poškodenej sa neprejavili známky psychického utrpenia, príkoria, či ťažkého príkoria. Otázka psychického utrpenia je však otázkou právnou, ktorej zodpovedanie patrí do kompetencie súdu. Pri posúdení otázky, či poškodená bola vystavená psychickému utrpeniu je potrebné vychádzať nielen z čisto znaleckého posudku, ale aj z ostatných vykonaných dôkazov (najmä výpoveď poškodenej, svedkov, lekárska správa T. W. I.). Z nich vyplýva, že poškodená bola vystavená neadekvátnemu správaniu a konaniu obžalovaného, ktoré je v rozpore so základnými princípmi manželského ako aj občianskeho spolunažívania, keď spočiatku sa mu sama bránila, neskôr od tohto spôsobu obrany ustúpila, volila útekové riešenia k susedom, privolanie polície, podanie rôznych oznámení, nakoľko sa obávala o svoj život, či zdravie. Preto súd dospel k záveru, že vykonané dokazovanie ako je vyššie uvedené preukázalo, že poškodenej konaním obžalovaného bolo spôsobené psychické utrpenie. V zmysle § 127 ods. 5 Trestného zákona sa za blízku osobu v považuje pre účely trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 Trestného zákona okrem iných osôb manžel.

Súd v procese hodnotenia dôkazov neprihliadol na výpoveď maloletého L.V., nakoľko znalkyňa L. T. W. označila maloletého za nespôsobilého vypovedať ako svedok z dôvodu narušenia psychických funkcií, ktoré majú zásadný vplyv na schopnosť správne vnímať, zapamätať si a následne reprodukovať udalosti. Maloletý T.V. bol v tomto konaní vypočutý, avšak jeho výpoveď nebola podrobená ďalšiemu psychologickému znaleckému skúmaniu, ktoré by bolo namieste z dôvodu posúdenia stupňa jeho duševného vývoja a schopnosti vypovedať ako svedok. Zvlášť v situácii, keď jeho brat, dvojča, podľa znalca psychológa nie je spôsobilý byť v úlohe svedka. Preto na jeho výpoveď súdu neprihliadal.

Súd návrhy obhajoby na doplnenie dokazovania predložené obhajcom listom z 25.10.2021 odmietol, nakoľko navrhovaní svedkovia (N. K.X., I. P., N. P. T.) nežili v spoločnej domácnosti s obžalovaným a poškodenu, návrhy neboli súd predložené súdu bez zbytočného dokladu po tom, čo boli doručené dňa 12.08.2021 obžalovanému a obhajcovi doručené výzvy na predkladanie dôkazov v zmysle § 240 ods. 3, ods. 4 Tr. por.. Strany boli poučené o tom, že vykonanie neskôr navrhovaných dôkazov, ktoré stranám boli známe v čase doručenia výzvy, môže súd odmietnuť. Uvedené návrhy boli prednesené a písomne doplnené ako reakcia obhajoby až potom, ako bola prečítaná výpoveď svedkyne J. T.. Pritom ide o svedkov, o ktorých existencii musel obžalovaný vedieť už v čase doručenia výzvy.

Pokiaľ ide o subjektívnu stránku - zavinenie, bolo konanie obžalovaného posúdené podľa § 15 písm. a) Trestného zákona ako trestný čin spáchaný úmyselne, keďže obžalovaný chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem chránený týmto zákonom. Závažnosť konania obžalovaného pritom spočíva v tom, že obžalovaný porušil záujem spoločnosti na ochrane pred domácim násilím.

Pri výmere trestu súd prihliadol na stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, mieru zavinenia, pohnútku, osobu páchatel'a, na okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu trestného činu, ale aj na účel trestu a na možnosti nápravy páchatel'a. Pri určení druhu a výšky trestu súd vzal do úvahy priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, pričom zistil jednu poľahčujúcu okolnosť a žiadnu priťažujúcu okolnosť. Súd ukladal obžalovanému podmienený trest odňatia slobody podľa § 208 ods. 3 Trestného zákona (trestná sadzba trestu odňatia slobody od 7 rokov do 15 rokov), ktorý mimoriadne znižoval pod dolnú hranicu trestu odňatia slobody vychádzajúc z ustanovenia § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Trestného zákona a uložil mu trest odňatia slobody v trvaní 3 roky s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 3 roky s probačným dohľadom. Súd vzal do úvahy pri znižovaní trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby skutočnosť, že obžalovaný doposiaľ nebol súdne trestaný, jeho osoba nie je tak kriminálne narušená, aby bolo potrebné na neho vplývať nepodmieneným trestom odňatia slobody. Súd pritom vzal tiež do úvahy kladné hodnotenie obžalovaného v pracovných posudkoch od zamestnávateľov a okolnosť, že obžalovaný sa iných priestupkov ako sú vyššie uvedené, nedopustil. Súd vzal tiež do úvahy mieru psychického utrpenia poškodenej, keď podľa znalca T. T. S. L.. nie sú prítomné znaky dlhodobého poškodenia psychiky poškodenej. Pre posilnenie podmieneného trestu ukladal súd v rámci probačného dohľadu primerané povinnosti a obmedzenia uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, aby priviedol nimi páchatel'a k náprave. Program sociálneho výcviku alebo iný výchovný program je určený na získanie sociálnych zručností potrebných na zvládanie záťažových situácií spôsobom zodpovedajúcim základným zásadám občianskeho správania. Podmienený trest odňatia slobody považuje súd za z hľadiska individualizácie trestu a jeho prevenčného prevýchovného charakteru za dostatočný. Hrozba premeny podmieneného trestu na nepodmienený trest odňatia slobody, kedy na jeho premenu bude postačovať spáchanie hoc aj dopravných priestupkov, je dostatočná na to, aby sa obžalovaný ďalšej protiprávnej činnosti nedopustil.

Inštitút podmieneného odsúdenia kladie dôraz v prvom rade na resocializačnú povahu trestnoprávných noriem, ktorého podstatou je, že súd vynesie odsudzujúci rozsudok alebo trestný rozkaz a uloží trest odňatia slobody, ale výkon tohto trestu odloží páchatel'ovi trestného činu pod tou podmienkou, že v priebehu určenej skúšobnej doby sa bude riadne správať a bude plniť povinnosti uložené súdom. To znamená, že odsúdený bude v priebehu skúšobnej doby dodržiavať právny poriadok, základné normy občianskej spoločnosti a nebude sa dopúšťať trestných činov, priestupkov a iných deliktov a v neposlednom rade bude plniť súdom uložené povinnosti a obmedzenia

Sledovaním správania obžalovaného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia je možné pôsobiť na jeho správanie tak, aby sa ďalšej trestnej činnosti nedopustil. Skúšobná doba začne plynúť prvým dňom po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

V prípade, že sa v priebehu skúšobnej doby dopustí obžalovaný akejkoľvek úmyselnej trestnej činnosti, za ktorú bude právoplatne odsúdený, alebo i v prípade spáchania akýchkoľvek úmyselných priestupkov (t. j. aj dopravných), ale aj v prípade, že obžalovaný nebude v skúšobnej dobe plniť uložené povinnosti, zakladajú takéto skutočnosti zákonný dôvod na premenu uloženého podmieneného trestu odňatia slobody na nepodmienený. V prípade, ak bude obžalovaný viesť v skúšobnej dobe riadny život a vyhovie uloženým podmienkam, súd vysloví, že sa osvedčil; ináč rozhodne, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby, že si trest vykoná. Súd považuje za potrebné obvineného poučiť, že v prípade, ak spácha v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia ďalší úmyselný trestný čin, tak v prípade uznania viny, v zmysle § 49 ods. 2 Trestného zákona, mu nebude možné za trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia podmienenčne odložiť výkon trestu odňatia slobody a reálne mu môže hroziť nepodmienený trest. Účelom trestu nie je len ochrana občanov pred páchaním trestných činov, ale aj výchovné pôsobenie na páchatel'a, ktoré má smerovať k tomu, aby v ďalšom živote viedol riadny život. Uložený trest považuje súd vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje a na okolnosti prípadu, za dôvodný a primeraný z hľadiska generálnej ako aj individuálnej prevencie a naplní sa účel trestu spočívajúci v zabezpečení ochrany

spoločnosti pred páchatelmi trestných činov, vytvorenie podmienok na nápravu páchatel'a a na jeho výchovu k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c) Trestného zákona súd obžalovanému ukladal ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou. Obžalovaný sa dopustil trestného činu násilnej povahy voči blízkej osobe, trpí zmiešanou poruchou osobnosti, ktorá podľa znalca je trvalá, avšak znalkyňou navrhované ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou môže zmierniť jej prejavy tak, aby nedochádzalo k agresívnemu konaniu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Krajský súd v Trenčíne. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku /§ 307 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného poriadku/ a to v neprospech i v prospech obžalovaného /§ 308 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka /§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli /§ 345 ods. 1 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody /§ 307 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku/, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu / § 68 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci /§ 307 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku/.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.